

Tak for årene som formand

Ved generalforsamlingen i maj af- lagde jeg min sidste beretning som formand for Støtteforeningen. Det har været nogle gode år, som jeg er meget taknemmelig for.

Under generalforsamlingen kom jeg i beretningen ind på udviklingen i hele hospice sagen. Der er nu 17 hospicer i Danmark med 208 pladser. Især i de sidste år er det gået hurtigt med åbningen af nye hospicer. Sidste år blev der således taget 26 nye hospicepladser i brug. Og i dag er der flere pladser på vej med en udbygning af Hospice i Hellerup med 12 pladser og med etablering af 12 pladser på et nyt hospice i Svendborg.

Endvidere arbejdes der med planer om nye hospicer ved Mariager Fjord, i Kjellerup og i Skanderborg...og måske flere endnu.

I forbindelse med Finansloven blev der afsat midler til 42 nye hospicepladser, og derved vil det samlede antal pladser komme op på over 250. Mildere vinde og nye udfordringer

Der blæser i dag langt mildere vinde omkring hospiceideen – end da de første hospicer blev bygget. Folketinget interesserer sig for sagen og i befolkningen kan man tydelig mærke en varm interesse .

Og selv om vores hospice i Esbjerg har befolkningens tillid og store opbakning – det hører vi ofte – så er der fortsat brug for at vi støtter og hæger om det.

For det første er vi på vej ind i spare- tider, og det vil være for optimistisk at tro, at dette forhold ikke kommer til at berøre landets hospicer. I den situation kan der blive ekstra brug for vores bidrag til Hospice Sydvestjylland.

For det andet er der et stigende pres på hospicerne med mange flere henvendelser end kapaciteten mulig-

gør. Det må få os til at tænke på nye muligheder for at hjælpe de patienter, som trænger til lindrende omsorg. Aflastningstjenesten og de Frivillige er oplagt at nævne her.

For det tredje kan der i fremtiden blive tale om at etablere Dag-Hospicer. Det har man i andre lande. Det er steder, hvor de uhelbredeligt syge, som ligger hjemme, kan komme en eller flere gange om ugen for at få ordnet medicin, massage eller for at tilgodese et socialt samvær. Til aflastning af såvel patienter som de pårørende.

Årets bidrag

Vi har i årets løb været i stand til at støtte vores Hospice i det omfang, som er ønsket fra ledelse og medarbejdere. Vi yder tillige et betydeligt bidrag til driften af Aflastningstjenesten. Der er grund til at udtrykke stor taknemmelighed over for vores medlemmer og donatorer. Uden den støtte var vores arbejde i foreningen ikke muligt. Vi ved, at det kommer patienterne, de ansatte og de pårørende til gode. Derfor en stor tak!

Dermed var jeg kommet til det sidste punkt i beretningen, nemlig at sige tak til alle samarbejdsparter, som vi har nydt godt af. Det gælder især ledelsen, de ansatte og bestyrelsen for Hospice.

Til allersidst vil jeg sige tak til alle vores medlemmer for interesse og lydhørhed – og for de år, jeg har haft den glæde at være formand for Støtteforeningen.

Leif Geertsen.

Efterårsmøde

Støtteforeningen for Hospice Sydvestjylland afholder Efterårsmøde mandag den 14. november 2011 kl. 19.00 på KFUM/KFUK i Kirkegade 70, Esbjerg.

Næstformanden i Etisk Råd, tidligere sundhedsminister Ester Larsen taler om sit arbejde i Etisk Råd.

Efter indlægget er der kaffe /te og brød.

Herefter mulighed for at stille spørgsmål til Ester Larsen.

Fri adgang og alle er velkomne.

Blomsters tavse sprog !

Fra blomsterpige til
værtinde på hospice

Af Else Bjerge

Hvor er jeg stolt ! Tænk at være en af "Hverdagens Helte" Hvor er det stort ! Jeg er ganske ny som frivillig på Hospice, så det glæder mig meget, at alle I som frivilligt har hjulpet i lang, lang tid, får denne anerkendelse. Godt gået.

Det var også en avisomtale, der åbnede mine øjne for det frivillige arbejde, og ved tilfældige samtaler har jeg gang på gang hørt om det positive i at være værtinde på Hospice.

Jeg har et langt liv inden for blomsterbranchen bag mig, så jeg håber, det kan udnyttes i min nye stilling.

Når man kommer ind på Hospice fornemmer man straks en dejlig atmosfære. Her er pænt, her er roligt og ikke mindst - her er hyggeligt. Og hvad er det så, der gør forskellen fra et "almindeligt" hospital? Jo, først og fremmest personalets ro og venlige smil, somme tider lidt dæmpet musik, men altid blomster og levende lys overalt. Det betyder rigtig meget

ikke blot for patienterne men også for de pårørende.

Jeg har via mit tidligere arbejde lavet blomster til mange ting – til barsel og dåb, til fødselsdage og mærkedage, til bryllup og begravelse og kender derfor den store betydning blomsterne har for det enkelte menneske.

Her i huset modtager patienterne mange blomster. Disse blomsterhilsener betyder rigtig meget ikke kun for modtageren men også for giveren. Blomsterne må vi behandle med stor respekt, for de er alle et udtryk for kærlighed og omsorg og desværre også afmagt. Det kan være svært for pårørende at udtrykke deres følelser,

men blomsterne taler deres tavse sprog.

Jeg elsker blomsterne, og var rigtig glad for opgaven med at pynte huset til mindehøjtideligheden.

Blomster skaber liv og glæde, og det er dejligt at se, når sygeplejerskerne lægger en lille blomst på bakken til den sengeliggende patient. Så lille en ting men med så stor effekt – godt tænkt.

Jeg ser frem til et godt samarbejde og glæder mig til at lære jer alle at kende. Hermed et par små søde vers fra en blomstersang, som har betydet meget for mig:

Jeg ved hvor der findes det skønneste fag,
hvor hverdagen bli'r til en spændende dag,
hvor farverne spiller en rolle deri,
de strides om kap som en hel symfoni.

Vi si'r det med blomster til hverdag og fest,
vi pynter vor stue og byder en gæst.
Vi ønsker tillykke med blomster især
og rosen så rød gi'r vi den, vi har kær.

Men livet er andet end fester og leg,
og sorg og fortvivlelse undgår du ej.
Den skønneste hilsen, jeg føler det selv
er blomsten, du gi'r som det sidste farvel

Leif Geertsen

Samtale med afgående formand for Støtteforeningen, Leif Geertsen v/FD Vi er gået ind i Hospice Sydvestjyllands rolige lokaler og har fået en rar plads, hvor der også er kommet kaffe og småkager ind. Under samtalen bliver døren åbnet et par gange, dels for at hente en bog og en anden gang for, at blomsterne kan blive vandet. Jo, der er liv i huset.

Det passer også på Leif Geertsen, der efter 42 travle år i det offentlige som lærer, studielektor og projektleder for indvandrede og flygtninge, opgaver med diplomuddannelse for Undervisningsministeriet og tilnærmelse om ikke forbrødring mellem Danmarks Lærerhøjskole og seminarierne, i 2003 valgte at sige stop for at hellige sig nye interesser i pensionisternes notorisk! sparsomme fritid.

Hvorfor Hospice? Spørger jeg. Jo, Jeg fik en forespørgsel fra Benneth Østergaard Petersen, der bestemt mente, at der manglede en socialdemokrat, hvor målet var at få etableret selve institutionen nu, hvor de nye politiske vinde fik Hospice tanken til at blive virkelighed efter mange års ørkenvandring. De første mange og trange skridt var taget af Lise Erbs og Arne Bækgaard, begyndende med et møde i Treenighedskirken i 90'erne, hvor Lise fortalte om aflastningstjenesten og lindede låget for hospicetanken, og alle var spændte og betænkelige. Jeg selv var til stede.

Den første bestyrelse for Hospice Sydvestjyllands Støtteforening havde

Arne Bækgaard Johannesen som formand og Christian Bendixen, der var med fra begyndelsen, som kasserer og pengeindsamler, Lise Erbs, Benneth Ø. Petersen, Aia Høj og flere andre. Nu begynder Leif Geertsen at fortælle fra sine første år i bestyrelsen. Det blev noget af et race. Der var førhen peget på flere steder i Esbjerg, Sct. Joseph og søen ude ved Grundtvigskirken. Pludselig kom Arkitekt Peters bygning lige ved hospitalet på bane, og det blev et must ovenfra at overtage og gå i gang med huset, der dengang lignede en ruin. Huset var ikke billigt, og den totale ombygning bestemt heller ikke. Det lykkedes at få folk til at føle det som en folkesag at få Hospice til byen, så tæt ved hospitalet. Den hurtige lægehjælp og dygtige smertelindring lige ved hånden blev - for os at se - en stor fordel i arbejdet med at lindre og læge tilværelsen for mennesker med kun begrænset tid tilbage at leve i. Tiden var kort, huset skulle begynde inden udgangen af 2006. Mange penge blev samlet ind og mange blev brugt på en lys og smuk og indretning med gode materialer og hjælpemidler til fordel for patienter og ansatte. Hospices nye chef, Ulla Krogh Jessen blev ansat og fulgte med i alle detaljer, kom med ønsker og gav råd til Støtteforeningen, der med sine 1500 medlemmer var og er med til at holde folkesagen varm. Store donationer og megen hjælp fra store humanitære organisationer lokalt og støtte fra Preben Rudiengard på "Tinge" var med til at skabe en folkefest i Musikhuset, Hospicefejring med over 1000 mennesker til stede. Naturligvis var der delte meninger om en sådan "dødsfabrik", som 'en kaldte det, men stemningen vendte, så huset i stedet blev et hjem med de sidste muligheder for liv ud fra devisen: Lev så længe du lever.

Ved et bestyrelsesmøde i 2007 overraskede daværende formand Betty Carstensen alt og alle ved at foreslå Leif Geertsen som formand efter hende. Leif tog over og har siden

med minutiøs akkuratess passet sit formandshverv med møder i Hospice Forum, gode relationer til Hospice styrelsen og et altid åbent og venligt klima i bestyrelsen sørget for, at det har været overordentlig rart for os alle at være under hans formandskab. Alt er blevet passet og plejet, og intet fejlet ind under gulvtæppet.

Jeg har spurgt Leif, om hans håb og drømme er blevet opfyldt i de forløbne år. Hans svarer klart ja, og minder om muligheden for på landsplan om op til 250 hospicepladser. Han taler også med iver om dagshospice, der indtil nu hos os kun ligger på ideniveau, men som sikkert kan realiseres til gavn for patienter, der længst muligt vil være i eget hjem med dets muligheder og samtidig give hjælp til pårørende med opmuntring og aflastning. Leif håber på flere palliative teams, gerne centralt beliggende og døgnbemannede, så der altid er hjælp at finde via telefon og mail. Leif håber på fortsat udbygning af aflastningstjenesten, nu under ledelse af Ingrid Bang, der på bedste vis har fortsat arbejdet, der blev startet op af Lise Erbs.

Leif Geertsen glæder sig over, at alt i huet er i god gænge og glæder sig til, at støtteforeningen fortsat kan yde stor og værdifuld støtte til Hospice Sydvestjylland. Vi får hvert år en ønskeseddel fra Ulla med husets og hendes ønsker, som vi så behandler på årets første møde i støtteforeningen. Leif er altid parat til at hjælpe, hvor han kan. Derfor har han indvilliget i at være til rådighed for bestyrelsen som arbejdende formand og suppleant. Når jeg spørger Leif Geertsen om hans liv, er svaret, at det har været én lang uddannelse, og at det har været spændende og givende. Herfra siger vi ham en stor tak for hans samvittighedsfulde arbejde som formand de sidste 4 år og ønsker Leif Geertsen og hans familie god vind i tiden fremover.

Nyt fra Hospice Sydvestjylland

Af sygeplejerske og teamleder Elin Forum

Hospice blomstrer i hverdagen.

April har været en af de varmeste forårs måneder længe, dette gav lejlighed til at mange, såvel patienter som pårørende, kunne nyde eftermiddagskaffen på terrassen. Synet og duften af nyudsprungne paradisæbletræer og rododendron giver nydelse for øje og sjæl. For de patienter, der ikke er i stand til at komme ud i haven, har personalet bragt foråret ind på stuen. Der har været anemoner, forglem-

migej og liljekonvaller på morgenbakken. Køkkenet har serveret kyllingesteg og nye kartofler. Én af vor sygeplejerske er i gang med en blomsterdekortør uddannelse og sammen med én ny frivillig medarbejder, der også arbejder med blomster, bliver der kreeret de flotteste blomsterdekorationer. Livet trækkes ind på Hospice med blomsternes farver, former og dufte. Små livshistorier og minder kan dukke op ud fra genkendelse af f.eks. en nyudsprungne kastanjegren.

Værdighedsterapi

Psykolog Anne Berlème har introduceret et nyt tiltag på Hospice i form af værdighedsterapi. Patienter, der har et ønske om at kunne give noget helt specielt videre til deres kære, tilbydes et interview, hvor patienterne får lejlighed til at udtrykke, hvad de gerne vil huskes for og ikke mindst hvilke håb og drømme, de måtte have for deres pårørende. Dette nedskrives i et manuskript, som patienten kan give til familien. Alle har en historie at fortælle og det giver stor værdi at kunne videregive tanker og følelser. Ikke mindst er det en gave for pårørende, at kunne læse og gemme manuskriptet.

Daglig brug sætter spor på møbler og lokaler

Med 4½ år på bagen, hvor Hospices møblement og lokaler er i brug 24 timer i døgnet, begynder slidtagningen nu at kunne ses. Pedel Bjarne har slebet og omlakeret alle trægulve, stole har

fået nyt stof, computere, telefoner, varmpuder m.m. må udskiftes hen ad vejen. Noget af det vi er meget glade for, er to nye senge, som er lette at køre med, når vi vil transportere patienter ud på terrassen til solskin og frisk luft.

Ny viden til gavn for patienter, pårørende og personale.

Takket være økonomiske midler vi kan søge fra Støtteforeningen, afholdes mandag den 30. maj, en temaeftersmiddag om tilstanden delir. En del af vore patienter bliver konfuse den sidste tid, hvilket skyldes hjernes reaktion på kroppens sygdom. Vi skal lære hvordan vi kan forebygge, behandle og pleje patienter i delir, samt undervise patienter og pårørende om tilstanden, således af patienten ikke huskes som den forvirrede og måske udskældende person under delir, men som det kære familiemedlem, vedkommende var. Ligeledes vil der være undervisning om delir for vore frivillige medarbejdere på Hospice. Hermed stor TAK til alle Støtteforeningens medlemmer, der gør det muligt for os, at udvikle vores faglige viden til gavn for såvel patienter, pårørende som personale.

